

FÖRORD:

Jag var 11 år när jag gjorde min första låt. Jag kunde ännu inte spela gitarr, men minns fortfarande både melodi och text (till refrängen):

*We took the Salt Lake City train going down
Just to find the right way to go
We took the Salt Lake City train going south
Just to find the right way to travel*

Vid samma ålder brukade jag (sittandes i baksätet på bilsemester med mina föräldrar) sjunga ett antal sånger som inte fanns tidigare - utan som jag skapade medan jag sjöng!

Några år tidigare hade jag sett Beatles på TV för första gången (ett av mina tidigaste minnen i livet) och förutom att tycka att de var långhåriga, så gjorde musiken stort intryck.

I skolan fick man inte börja lära sig spela gitarr förrän i femte klass och när jag äntligen fick börja tvingades jag traggla "Blinka lilla stjärna" och annat för mig totalt ointressant. Jag skolkade från de flesta lektioner och lärde mig ackord på egen hand.

Min första egentliga komposition (text och musik) gjorde jag som 18-åring år 1976. Tre ackord (A/E/D) och en text på engelska ("The other side") om strävan efter frihet för alla instängda i det dåvarande kommunistiska östblocket. De första låttexterna var på engelska och musiken var inspirerad av blues (lätt att lära, svårt att göra bra), Beatles (mycket svårt att efterlikna) och Black Sabbath (roligt att göra egna tunga riff).

Sedan följde en cirka fyra år lång lärotid innan mitt låtskrivande plötsligt lossnade i början av oktober 1980. Detta skedde i samband med att min ungdomskärlek började prata om att göra slut (vilket hon också gjorde i slutet av samma månad). Detta var en stor chock ("the first cut is the deepest", som det heter i sången) och jag la all sorg, kraft och överlevnadsvilja i låtskrivandet. Mina kompositioner blev nu på allvar på ett helt annat sätt än tidigare och jag började forma en egen stil – och detta är anledningen till att denna bok börjar med den sång där det lossnade; "Uppe på höjden".

Det allra vanligaste sättet för mig att komponera var att först forma en idé i huvudet – vad vill jag att texten ska handla om och vilken typ av musik vill jag göra? Sedan tog jag upp gitarren (akustisk gitarr vid lugnare låt och elgitarr vid tyngre + trummaskin, under den period som jag hade tillgång till det) och prövade ut ackord och ord. (Texten måste ju vara sångbar!) Våldigt ofta hade jag 15 minuter senare en färdig sång. (Att göra en låt på just 15 minuter blev nästan som ett bevis på att den var bra, även om det kunde bli minst lika bra när det tog mycket längre tid.) Vanligtvis gjorde jag musiken och texten samtidigt.

Sångtexterna i denna bok är ett urval av alla jag skrivit, vilket betyder att jag valt bort de allra tidigaste och dessutom några mindre bra – sammanlagt 30-40 stycken. Och det är en ren tillfällighet att det sammanlagda antalet texter blivit just 111 stycken.

Boken slutar med "Mountain" från år 1997, vilket är min senaste komposition. Och att jag inte gjort någon låt sedan dess och på så lång tid beror helt enkelt på att jag varit upptagen med annat! För så är det ju med skapandet: Det allra största hindret är att så mycket annat måste hinna göras i livet.

Slutligen hoppas jag att ni tycker om min rocklyrik!

Peter Palm

Stockholm, 15 december 2011

Du har läst förordet till min bok "Sångtexter"
utgiven via www.vulkan.se